

Ikke alene i vildmarken

Astrid Hadberg fra Odense fik mulighed for mere nærvær med Gud, da hun deltog i programmet »Alene i vildmarken«

programmet »Alene i vildmarken« på DR1 fangede deltageren Astrid Hadberg markant flere fisk end de andre deltagere.

»Jeg vidste virkelig ikke, hvad jeg lavede, da jeg satte nettet; det var ren intuition, at jeg satte det, hvor jeg gjorde. Jeg tror, Gud måske ville have mig til at fange mange fisk, så jeg havde et grundlag for at blive der og have nærvær med ham i længere tid. Men det blev klippet, som om de, der ikke tror på Gud, ingen fisk får, og jeg, der tror på Gud, får mange fisk. Jeg tror på, at vi får alt fra Gud, men jeg er ikke garanteret det, bare fordi jeg er kristen,« siger Astrid om de mange fisk, hun fangede.

Udfordring med bonus

Nogle kunne måske fristes til at tro, at Astrid meldte sig til programmet for at vise det kristne flag. Men selvom hun håber, at hun har været et

► godt vidne om sin tro, har hun aldrig haft den slags bagtanker.

»Jeg gjorde det for udfordringens skyld og på opfordring af bekendte,« fortæller Astrid.

Men som bonus fik hun også et tættere nærvær med Gud, da hun måtte undvære mange af de ting, hun er vant til at have i sin hverdag, også den daglige dosis af varieret kost.

Selv om hun ikke har sultet eller manglet sine ting, mener hun, at man godt kan se oplevelsen som en faste.

»Jeg kender en, som syntes, han brugte for meget tid på Facebook og derfor fastede fra det. Det er egentlig en fascinerende tanke, at faste ikke nødvendigvis handler om mad, men at det også bare kan handle om at faste fra ting, der tager overhånd i ens liv,« reflekterer Astrid.

Tidligere har hun mest tænkt over faste på et mere teoretisk niveau.

»Nu har jeg prøvet det på egen krop, og jeg kan skrive under på, at det virkelig er godt. Jeg tror, at det kan være vigtigt at faste i længere tid. Det kan godt tage mere end én dag at flytte sit fokus fra sine ting og over på Gud. Og i virkeligheden har jeg ikke brug for så mange materielle ting. I vildmarken var alle basale behov skåret ned til et minimum, så Gud fik en meget større plads,« fortæller hun.

Morten Stubkjær Klausen

Hør to minutters andagt på telefon

70 300 150

75 82 33 60

Diakon Johan Schmidt Larsen,
Fredericia, holder telefonandagten
i uge 16

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

jesusnet.dk

Læs mere om faste på:
jesusnet.dk/svar/3390

Jeg giver dem evigt liv

Da slog jøderne ring omkring ham og spurgte: »Hvor længe vil du holde os hen? Hvis du er Kristus, så sig os det ligeud.« Jesus svarede dem: »Jeg har sagt det til jer, og I tror det ikke.

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Johannesevangeliet kap. 10, vers 22-30*

Foto: Smoodboard/istock/Thinkstock

Jesus er allerede og endnu ikke

Der er mange meninger om hvem Jesus er. I sin samtid blev Jesus beskyldt for at give uklare svar. Men det er Jesus' påstand, at han har givet sig tydeligt til kende, og at ingen behøver at være i tvivl.

For fornuften og tanken fremstår Jesus dog som en gåde og et paradoks. På den ene side er det tydeligt, at Jesus er verden håb og frelser. Det viste han, når han helbredte de syge, opvakte døde og talte ord, der gav håb. Det var tydeligt, at Jesus kom fra en anden verden. På den anden side kunne Jesus fremstå både svag og

afmægtig og lignede alt andet end den forventede Messias-konge.

Denne tanke gennemsyrrer den kristne tro. Det er på den ene side tydeligt, at med Jesus er et nyt rige brudt ind i den gamle verden. På den anden side synes meget fortsat at være ved det gamle. Paradokset skyldes, at der både er et 'allerede' og et 'endnu ikke'. Med Jesus er Guds rige her allerede, som en blomst i knop. Men endnu er blomsten ikke foldet helt ud. Det sker først, når Jesus kommer som sejrherren og gør alting nyt.

Leif Hankelbjerg Mortensen

Gud ser gennem masken

Hver dag tager jeg en maske på, så andre ikke kan gætte, hvem jeg egentlig er. Men Gud gennemskuer mig

I år var jeg ikke klædt ud til fastelavn. Der var ikke rigtig nogen grund til det, da jeg ikke skulle til fastelavnsfest. Men alligevel har jeg båret rundt på en maske.

Min hverdagsmaske

Jeg tager nemlig en maske på hver dag. Masken er ganske vist ikke synlig for andre, men jeg tager den på alligevel, for den skjuler de sider af mig, jeg ikke er så stolt af at vise frem.

Når jeg har masken på, bilder jeg mig ind, at jeg er et bedre menneske. Jeg gemmer mine fejl og mangler væk og viser kun det, som andre kan blive imponeret over.

Bag masken er jeg i virkeligheden som alle andre mennesker. Jeg laver også fejl og gør dumme ting. Jeg kommer også til at svingte andre og gøre dem kede af det. Men når jeg har min maske på, håber jeg, at ingen opdager det.

Gud gennemskuer mig

Mine masker skjuler måske mit san-

de jeg for omverdenen, men overfor Gud kan de ikke skjule noget. Igen og igen svigter jeg Gud, og jeg kan på ingen måde leve op til det ideal, Gud har sat for mit liv. Jeg ville ønske, jeg kunne skjule det for ham og lade som om, at jeg var en anden, end jeg er.

Men det gennemskuer Gud nemt. Alligevel får det ham ikke til at løbe skrigende væk. Gud elsker dig og mig og ønsker at være sammen med os, på trods af alle vores svigt og fejlslagne forsøg på at leve et godt liv.

Gud elsker os alle så højt, at han sendte Jesus til jorden for at tage skylden for de svigt, vi har begået mod Gud. Så vores svigt ikke skal skille os fra Gud.

Nikolai Meyer Olesen
Fra jesusnet.dk